

קנאַספּן / לייב ניידוס

נאַנזים / לייב ניידוס

עברית: ישראלה בקר

קנאַספּן שלאָפֿן... שטילער, שטילער...
קנאַספּן צערטלעכע ווי דו...
ס'וויינט אַ ווינטל ווו... וואָס וויל ער?
ווינטל שווייג! נישט שטער די רו!...

נאַנזים נָמִים... בָּנֶחֱת...
עֲדִינִים מִמֶּשׁ כְּמוֹתָךְ...
מָה לָּךְ רוּחַ מִתְנַפֶּחֶת?
אַל תִּפְרִיעֵי לְמַנוּחָה!

קנאַספּן שלאָפֿן... גרינגער, גרינגער
די באַגרינטע ערד באַטרעט...
שטרעק, מיין קינד, די דינע פֿינגער
און פֿאַרגליווער אין געבעט...

נאַנזים נָמִים... קל־צעד
פֿסע על אָרֶץ מוֹרִיקָה...
בַּתְּפִלָּה, בְּנִי, שְׁלַח מְגִבָּהַת
אֶת יָדְךָ הַדְּקִיקָה...

קנאַספּן שלאָפֿן... ווייכער, ווייכער
רינט אויף זיי דער בלויער שיין,
רינט אַ דורכזיכטיקער, בלייכער,
ווי אַ טרויעריקער וויין...

נאַנזים נָמִים... וּבְרָגֶע
נָגָה עֲלֵיהֶם נוֹטָף,
זֶךְ כְּיֵין זֶה הַנֶּגֶה,
יֵין עֲגֻמוּמִי, מֵר־לֵב...

קנאַספּן שלאָפֿן... שטילער, שטילער...
הערסט, ווי ס'צייטיקט דער באַגער?
ס'דאַכט, עס זיפֿצט דער טוי דער קילער...
גיי נישט... גיי נישט... שטיי און הער!...

נאַנזים נָמִים... בָּנֶחֱת...
הַתְּשֻׁמָּה, תְּשׁוּקָה בְּשָׁלָה?
כָּל טַפַּת טַל נֶאֱנַחֶת...
אַל תִּלָּךְ... שְׁמַע אֶת קוֹלָה!...

יעקאטערינאַסלאַוו, 1915
(פֿון ליריק)

תל־אביב, מרץ 2025